

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.7.2012 r.
COM(2012) 428 final

2012/0205 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości
dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na nadużycia związane z
podatkiem VAT**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2012 r.¹, a także w załączniku IV do niej („Polityka podatkowa państw członkowskich sprzyjająca wzrostowi gospodarczemu oraz lepszej koordynacji podatkowej w UE”) Komisja podkreśliła potrzebę zwiększenia skuteczności podatku VAT w kontekście konsolidacji budżetowej. Wskazano, że usprawnienie poboru podatków oraz rozwiązanie problemu uchylania się od opodatkowania w sposób bardziej efektywny mogłoby przyczynić się do wzrostu wpływów budżetowych.

Nadużycia związane z podatkiem VAT ewoluują szybko i państwa członkowskie stają często w obliczu sytuacji, w których obowiązujące przepisy prawa unijnego dotyczące podatku VAT nie zapewniają podstawy prawnej do przeciwdziałania im w sposób zadowalający.

Dotychczas tego typu problemy były rozwiązywane albo poprzez zmianę dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej² (zwanej dalej „dyrektywą VAT”), albo poprzez przyznawanie państwom członkowskim, na podstawie art. 395 przedmiotowej dyrektywy, indywidualnych odstępstw. Wskazany artykuł zapewnia obecnie państwom członkowskim możliwość uzyskania odstępstwa w celu zwalczania nadużyć (zgodnie z tym artykułem drugim możliwym celem odstępstwa jest uproszczenie). Procedura wymaga (pozytywnego) wniosku Komisji, co – zgodnie z art. 395 ust. 4 dyrektywy VAT – może trwać aż do ośmiu miesięcy, oraz jednomyślnego przyjęcia przez Radę, co może prowadzić do dalszych opóźnień.

W obu przypadkach procedura jest z natury rzeczy powolna i uciążliwa w porównaniu z gwałtownie rozwijającymi się nadużyciami na poziomie międzynarodowym, np. oszustwami karuzelowymi w kontekście usług bardzo szybko świadczonych na rzecz kolejnego przedsiębiorcy (w przeciwieństwie do bardziej tradycyjnych rodzajów nadużyć mających miejsce w odniesieniu do dostawy towarów). Proces przyznawania odstępstw lub zmiany dyrektywy VAT może zatem prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Niedawny przykład w kontekście handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wskazuje na szacunkową stratę w wysokości pięciu miliardów EUR w okresie pomiędzy czerwcem 2008 r. i grudniem 2009 r.³.

Państwa członkowskie mogą zatem ulec pokusie podjęcia natychmiastowych środków, nie posiadając stosownej podstawy prawnej w ustawodawstwie unijnym. Taka sytuacja jest jednakże niezadowalająca, bowiem przedsiębrane środki, nawet gdy są odpowiednie i proporcjonalne do nadużyć, mogą zostać zakwestionowane przed sądami z powodu braku umocowania prawnego.

Uczynienie unijnego systemu podatku VAT solidniejszym stanowi również jeden z kluczowych celów przedstawionych w opublikowanym w dniu 6 grudnia 2011 r. komunikacie

¹ COM(2011) 815 z 23.11.2011.

² Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

³ „Nadużycia w zakresie jednostek emisji powodują ponad pięć miliardów EUR strat dla europejskiego podatnika”, komunikat prasowy Europolu z dnia 9 grudnia 2009 r.

w sprawie przyszłości podatku VAT⁴, przy czym przedmiot niniejszego wniosku został określony jako działanie priorytetowe dla osiągnięcia wskazanego założenia.

Celem niniejszego wniosku jest zatem ustanowienie procedury w ramach dyrektywy VAT, która – w bardzo szczególnych przypadkach – zapewni państwom członkowskim podstawę prawną do podjęcia natychmiastowych środków. Procedura przyjmie nazwę mechanizmu szybkiego reagowania (zwanego dalej „MSR”).

Celem MSR nie jest zastąpienie obecnie funkcjonującego systemu odstępstw. Zakres jego stosowania jest w związku z tym ograniczony do masowych i nagłych nadużyć w konkretnym sektorze gospodarki (konkretnych sektorach gospodarki) określonego państwa członkowskiego, których nie można powstrzymać poprzez zastosowanie tradycyjnych sposobów kontroli oraz środków egzekwowania przepisów i które prowadziłyby do nieodwracalnych strat.

W związku z tym, iż nowy mechanizm wniósłby wartość dodaną wyłącznie w przypadku, gdyby decyzje mogły być przyjmowane dużo szybciej niż w ramach obecnych procedur, proponuje się, aby Komisja skorzystała z uprawnień wykonawczych przewidzianych w art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tak by zapewnić prawidłowe wdrożenie dyrektywy VAT oraz zapobiec stratom budżetowym i naruszeniom zasad sprawiedliwego opodatkowania.

W celu przyjęcia decyzji wykonawczych, upoważniających wnioskujące zainteresowane państwo członkowskie do zastosowania służącego zwalczaniu nadużyć środka stanowiącego odstępstwo, zastosowanie znajdzie procedura sprawdzająca, w odniesieniu do opodatkowania w sposób wyraźny przewidziana w art. 2 ust. 2 lit. b) pkt (v) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁵ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie procedury komitetowej”), której aspekty praktyczne i prawne zostały określone w art. 5 wskazanego rozporządzenia.

W powiązaniu z powyższym artykułem Komisja przyjmie akty mające natychmiastowe zastosowanie na podstawie należycie uzasadnionej pilnej potrzeby w rozumieniu art. 8 rozporządzenia w sprawie procedury komitetowej. Stanowi to najszybszą możliwość zapewnienia podstawy prawnej do niezwłocznego zastosowania w państwie członkowskim środka stanowiącego odstępstwo. Świadczy to, jak już wspomniano, o wyjątkowym charakterze MSR oraz wyjaśnia jego ograniczony zakres.

Jako odstępstwo od sześciomiesięcznego standardowego okresu stosowania, przewidzianego w art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie procedury komitetowej, proponuje się przedłużyć okres stosowania każdego upoważnienia udzielonego w ramach MSR do maksymalnie jednego roku. Pozwoli to państwom członkowskim zastosować w tym czasie standardową procedurę, o której mowa w art. 395 dyrektywy VAT, lub wdrożyć inne środki służące zwalczaniu nadużyć, które nie wymagałyby zastosowania odstępstwa.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia w sprawie procedury komitetowej przedmiotowy akt – w ciągu 14 dni od jego przyjęcia przez Komisję – będzie musiał być przedstawiony

⁴ COM(2011) 851 final.

⁵ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

odpowiedniemu komitetowi, którym będzie Stały Komitet Współpracy Administracyjnej (SCAC). W celu maksymalnego przyspieszenia omawianej procedury Komisja ma zamiar skorzystać z przewidzianej w art. 3 ust. 5 rozporządzenia w sprawie procedury komitetowej możliwości uzyskania, w należycie uzasadnionych przypadkach, opinii komitetu w drodze procedury pisemnej. Z uwagi na niebezpieczeństwo znacznego spowolnienia całej procedury nie będzie możliwe, aby państwo członkowskie w celu zwołania posiedzenia zakończyło procedurę pisemną na wniosek, co dopuszcza art. 3 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia w sprawie procedury komitetowej. Przyjmuje się, że w przypadku gdy komitet – zgodnie z art. 8 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia – wyda opinię negatywną, Komisja będzie zobowiązana do natychmiastowego uchylenia odstępstwa.

W odniesieniu do zakresu odstępstw, które mogłyby być zatwierdzone w ramach MSR, proponuje się zdefiniowanie i uzgodnienie wykazu środków służących zwalczaniu nadużyć, bowiem – po wniesieniu wniosku dotyczącego MSR – będzie mało czasu lub nie będzie go w ogóle na zasadniczą debatę pośród państw członkowskich co do rodzaju tego typu środków. Pozwoli to również Komisji prowadzić prace z wykorzystaniem uprzednio w dużym stopniu ustalonych tekstów, skracając w ten sposób okres potrzebny na rozpatrywanie spraw i tłumaczenia.

Jedyny środek służący zwalczaniu nadużyć określony w przedmiotowym wniosku to tzw. mechanizm odwrotnego obciążenia, na mocy którego to odbiorca będący podatnikiem jest zobowiązany do zapłaty podatku VAT, a nie – jak dzieje się co do zasady – dostawca towarów lub podmiot świadczący usługi. O ile odbiorca posiada pełne prawo do odliczenia, rozliczy on i odliczy podatek VAT w tej samej deklaracji VAT, czego skutkiem będzie brak faktycznej płatności lub zwrotu, w ten sposób ograniczając możliwości nadużyć. Wskazany środek, niezależnie od ewentualnych średnioterminowych negatywnych skutków ubocznych, okazał się skutecznym narzędziem w powstrzymywaniu nadużyć (w szczególności oszustw karuzelowych), w przypadku gdy ukierunkowany był na niektóre konkretne sektory.

Pozostałe środki będą musiały być określone przez Radę, stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji, tak by zostały one ustalone zanim będą mogły stać się przedmiotem wniosku dotyczącego MSR.

Pod względem proceduralnym państwa członkowskie powinny przesłać do Komisji wniosek przedstawiający w ogólnym zarysie zamiar wdrożenia – na podstawie MSR – środka stanowiącego odstępstwo. W celu uzasadnienia zastosowania MSR wyjątkowe okoliczności dotyczące nadużycia winny podlegać szczegółowemu wyjaśnieniu; Komisja, jeżeli będzie to konieczne, może zażądać dodatkowych informacji. Po zebraniu wszystkich niezbędnych informacji Komisja, w terminie jednego miesiąca, zatwierdzi środek lub poinformuje zainteresowane państwo członkowskie o swojej odmowie.

W celu możliwie jak najlepszego usprawnienia procedury wniosek państwa członkowskiego będzie składany w oparciu o przyjęty przez Komisję standardowy formularz zawierający wykaz uprzednio ustalonych pytań, co pozwoli na szybszą i bardziej szczegółową analizę oraz ocenę okoliczności dotyczących nadużycia, z powodu którego wystąpiono z wnioskiem o odstępstwo. Komisja, w odniesieniu do swojej wewnętrznej organizacji, zapewni wprowadzenie przyspieszonej procedury decyzyjnej. Odstępstwo zostanie przyznane przez Komisję samodzielnie, bez potrzeby oczekiwania na decyzję Rady, a nawet przed wydaniem opinii przez właściwy komitet. Co więcej, biorąc pod uwagę, iż decyzja dotyczyłaby tylko jednego państwa członkowskiego, możliwe byłoby jej przyjęcie na podstawie tylko jednej wersji językowej. Połączenie wszystkich wyżej wskazanych czynników powinno umożliwić,

aby zachowany został termin jednego miesiąca od momentu uzyskania przez Komisję wszystkich niezbędnych informacji.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Konsultacje społeczne dotyczące ewentualnego zastosowania MSR miały już miejsce w kontekście wspomnianego wyżej komunikatu w sprawie przyszłości podatku VAT. Przedmiotowe konsultacje poprzedzone były rozmowami prowadzonymi z państwami członkowskimi (na forum grupy ekspertów ds. strategii zwalczania oszustw podatkowych), które wskazały na istnienie autentycznego zainteresowania wdrożeniem takiego mechanizmu.

Obecny wniosek ma głównie charakter proceduralny. Jego celem jest przyspieszenie, w nagłych przypadkach, już istniejącej możliwości uzyskania przez państwa członkowskie upoważnienia do odstępiania od przepisów dyrektywy VAT. W tym kontekście ocena skutków była zatem nieistotna. Jedynie dalsze środki podejmowane na szczeblu krajowym, zatwierdzone w ramach systemu MSR (podobnie jak te zatwierdzane obecnie na podstawie art. 395), mogłyby wywierać pewien wpływ, który jednak, biorąc pod uwagę ograniczony zakres i zasięg czasowy, w żadnym przypadku nie powinien być znaczący.

Ponadto, nie mając wiedzy co do tego, na użytek jakich szczególnych przypadków państwa członkowskie będą wnosić o zastosowanie proponowanej procedury MSR, nie jest możliwa ocena ilościowego wpływu, jaki może wywrzeć MSR w porównaniu z obecną procedurą przyznawania odstępstw, będzie to bowiem w sposób oczywisty zawsze zależeć od poszczególnego przypadku.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Mając na uwadze skuteczniejsze wspieranie państw członkowskich w ich walce z agresywnymi formami nadużyć związanych z podatkiem VAT, proponowany środek uzupełnia procedurę przyjmowania określonych środków stanowiących odstępstwo w celu zapewnienia szybszej i w rezultacie bardziej odpowiedniej i skutecznej reakcji na wspomniane zjawiska. Niniejszy wniosek zmienia zatem dyrektywę VAT.

Działanie UE znajduje uzasadnienie w świetle zasady pomocniczości, wykorzystując przewidzianą w art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej podstawę prawną do podejmowania działań w obszarze podatków pośrednich. Na podstawie art. 291 TFUE i zgodnie z rozporządzeniem w sprawie procedury komitetowej, które przewiduje, że procedurę sprawdzającą stosuje się w kwestiach dotyczących opodatkowania, zastosowanie znajdują uprawnienia wykonawcze Komisji. Ryzyko nieodwracalnych strat finansowych uzasadnia przyjmowanie aktów mających natychmiastowe zastosowanie. W konsekwencji procedura przyjęcia tego rodzaju środków stanowiących odstępstwo zostanie przyspieszona.

Wspomniane nagłe i masowe zjawiska nadużyć mają bardzo często zasięg międzynarodowy (na przykład tzw. oszustwa karuzelowe lub te z udziałem „znikającego” podmiotu gospodarczego). W konfrontacji z nowymi formami wymiany handlowej (na przykład z usługami podlegającymi wymianie handlowej na poziomie międzynarodowym) państwa członkowskie nie są w stanie indywidualnie przeciwdziałać owym (mającym „niematerialny” charakter) nadużyciom, które dotyczą kilku państw jednocześnie. Zatem cel, którym jest zwalczanie nadużyć, może być w lepszym stopniu osiągnięty na poziomie UE za

pośrednictwem dyrektywy, która daje państwom członkowskim możliwość uzyskania, w wyjątkowych przypadkach, podstawy prawnej do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo w sposób duży szybszy niż ten, który jest dostępny w chwili obecnej. W związku z tym niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Proponowanym instrumentem jest dyrektywa, bowiem aktem prawnym podlegającym zmianie jest dyrektywa, a zatem żaden inny akt prawny nie byłby właściwy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na nadużycia związane z podatkiem VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Nadużycia podatkowe w obszarze podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na warunki konkurencji i tym samym na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W ostatnim czasie rozwinęły się szczególne nagłe i masowe formy nadużyć podatkowych, zwłaszcza przy wykorzystaniu środków elektronicznych, które ułatwiają szybką, nielegalną wymianę handlową na dużą skalę.
- (2) Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁸ zezwala państwom członkowskim na wystąpienie z wnioskiem o odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. Uzyskanie upoważnienia do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo wymaga przedstawienia odpowiedniego wniosku przez Komisję i jego przyjęcia przez Radę. Niedawne doświadczenia pokazały, że proces przyznawania odstępstw nie zawsze jest wystarczająco elastyczny, by zapewnić szybką i właściwą reakcję na wnioski składane przez państwa członkowskie.

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁸ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- (3) W celu zagwarantowania zachowania zasady sprawiedliwego opodatkowania oraz wykonania dyrektywy 2006/112/WE w przypadkach, w których obecnie stosowana procedura przyznawania odstępstw nie jest właściwa, konieczne jest ustanowienie nowej procedury przyznawania odstępstw zwanej „mechanizmem szybkiego reagowania”.
- (4) W celu umożliwienia szybszego przyjęcia koniecznych odstępstw oraz w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania dyrektywy 2006/112/WE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze dotyczące udzielenia wnioskującemu państwu członkowskiemu upoważnienia do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo w szczególnych ramach mechanizmu szybkiego reagowania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁹.
- (5) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli, w uzasadnionych przypadkach związanych z udzieleniem wnioskującemu państwu członkowskiemu upoważnienia do wprowadzenia środków stanowiących odstępstwo, jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą. Akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie są konieczne w przypadkach, gdy nagłe i masowe formy nadużyć mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat.
- (6) Konieczne jest, aby przedłużyć maksymalny okres obowiązywania aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie w celu umożliwienia zainteresowanemu państwu członkowskiemu ustanowienia w tym czasie środków o bardziej trwałym charakterze. W razie potrzeby zapewniłoby to również wystarczającą ilość czasu na zastosowanie procedury przyznawania odstępstw, o której mowa w art. 395 dyrektywy 2006/112/WE.
- (7) Wyznaczenie odbiorcy jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT (odwrotne obciążenie) stanowi skuteczny środek natychmiastowego powstrzymania najbardziej znanych rodzajów uchylania się od opodatkowania w niektórych sektorach gospodarki. Jednakże z biegiem czasu, w miarę rozwoju sytuacji, może się również okazać konieczne dopuszczenie innych środków. W tym celu Rada powinna określić, w stosownych przypadkach i na wniosek Komisji, inne środki objęte zakresem mechanizmu szybkiego reagowania. Należy określić rodzaj środków, które mogą stanowić przedmiot upoważnienia, tak by zminimalizować czas konieczny do zatwierdzenia odstępstw przez Komisję.
- (8) Konieczne jest również ustalenie standardowego formularza wniosków składanych przez państwa członkowskie w celu ułatwienia ich zrozumienia oraz procesu ich rozpatrywania. Aby zapewnić jednolite warunki wykonania dyrektywy 2006/112/WE, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do takich standardowych formularzy.
- (9) W celu przyspieszenia przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących udzielenia wnioskującemu państwu członkowskiemu upoważnienia do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo w szczególnych ramach mechanizmu szybkiego reagowania,

⁹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

przewodniczący komitetu powinien zastosować procedurę pisemną w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Konieczne jest również wykluczenie możliwości wniesienia przez członka komitetu o zakończenie procedury pisemnej bez osiągnięcia rezultatu.

- (10) Państwa członkowskie, nie będąc w stanie indywidualnie przeciwdziałać nadużyciom związanym z nowymi formami wymiany handlowej, które dotyczą kilku państw jednocześnie, nie mogą w wystarczającym stopniu osiągnąć celu zamierzonego działania, a mianowicie stawić czoła nagłym i masowym zjawiskom nadużyć w obszarze podatku VAT, bardzo często o międzynarodowym zasięgu; mając na uwadze zapewnienie szybszej i w rezultacie bardziej odpowiedniej i skutecznej reakcji na wspomniane zjawiska, cel ten można osiągnąć lepiej na poziomie unijnym, Unia może zatem przyjąć środki, w zgodzie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W tytule XIII rozdział 2 dyrektywy 2006/112/WE dodaje się sekcję 1a w brzmieniu:

„Sekcja 1a

Mechanizm szybkiego reagowania na nadużycia związane z podatkiem VAT

Artykuł 395a

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze upoważniające każde państwo członkowskie do wprowadzenia w drodze odstępstwa od niniejszej dyrektywy następujących szczególnych środków w celu zwalczania nagłych i masowych form nadużyć podatkowych w obszarze podatku VAT, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych:
 - a) wyznaczenie odbiorcy jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku VAT z tytułu określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, po uprzednim złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, dotyczącego takiego środka;
 - b) każdy inny środek określony przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji.

Do celów lit. a) szczególny środek podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony państw członkowskich w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 395b ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby dotyczącej udzielenia upoważnienia wnioskującemu państwu członkowskiemu do wprowadzenia środków stanowiących odstępstwo, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, Komisja niezwłocznie przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 395b ust. 3. Akty te obowiązują nie dłużej niż jeden rok.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić środek przewidziany w ust. 1, kieruje do Komisji wniosek. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem nadużyć, rodzaj i cechy nadużycia, jego nagły i masowy charakter oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wniosku i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane.

Kiedy Komisja posiada już wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia wniosku, w terminie jednego miesiąca zatwierdza szczególnie środek lub, w przypadku gdy środek, którego dotyczy wniosek, budzi jej zastrzeżenia, powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie.

3. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz na potrzeby przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 395b ust. 2.

Artykuł 395b

1. Komisja jest wspomagana przez komitet ustanowiony na podstawie art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010(*). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011(**).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, w związku z jego art. 5.

W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, taka procedura kończy się bez osiągnięcia rezultatu tylko wówczas, gdy przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu.

(*) Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2013 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*